

АЛЪН А. МАКФАРЛЪН
МЪРЗЕЛИВЕЦЪТ
СЕВЕРОЗАПАДЕН БРЯГ

Превод от английски: Юлия Бучкова-Малеева, 1981

chitanka.info

Случело ли се екипажът на някое рибарско кану от Северозападния бряг много да се измори от гребане, тези калени рибари на огромни риби сядали, докато слънцето си отиде, за да направи път на нощта, и се заслушвали в приказката на някой от своите разказвачи. Легендите, които чували, били за най-различни неща, а между тях обикновено имало и легенди за един герой от техния назърен бряг. Една от тези легенди била за малко мързеливо момче и ето как я разказва индианският разказвач.

В едно голямо село на Северозападния бряг живеело дете, което било толкова мързеливо, че селяните му се смеели. Подигравали го и го наричали „поспаливко“ и с други още по-лоши имена. Не знаели те, че мъдреците го покровителствуват и че то се готви да стане силен и велик. Знаели само, че живее в големия дом на своя чичо, който бил вожд, и че повечето време спи.

Когато пораснало и мъжете и по-големите момчета от селото влизали навътре в бурното море да ловят риба и китове, Мързеливецът отивал в океана да се къпе. Търкал се с непознати, чудодейни билки, който го правели все по-силен и по-силен. Никой не знаел това, защото момчето правело тези неща скришом; не знаели също, че си има гмурец-вестител, макар че от време на време виждали голямата птица.

За да заблуди хората, това необикновено момче винаги се преструвало на мързеливо и глупаво, когато не спяло. И затова всеки път било последното, което викало в мигове на големи трудности. Когато веднъж настъпили наистина такива тежки времена, селяните все пак забелязали, че този бъдещ юноша има невероятна сила и че е доста умен. Някои дори подхвърлили, че може би е дух или дори вълшебник; но мнозина решили, че това е невъзможно.

Настанал ден, когато природата сякаш спуснала заплаха над живота на хората в селото. Горите и планините бавно започнали да се приближават към земите на селото и да се смачкват къщите и хората в тях. Шамани и вождове опитали чрез магическа сила да спрат дървесата и планините. Магията им не била тъй силна и накрая те заявили, че единственият начин да се спасят от гибел е да вземат големите си лодки и да отплуват, за да търсят нови места за своите села. Тъкмо се готовели да тръгват и натоварили последното кану, когато една добра женица се сетила за Мързеливеца и го събудила от дълбок сън. Той се изправил, видял хората, насядали в лодките, и

запитал какво става. Отишъл при канутата, а един вожд захванал безмилостно да го гълчи.

— Можеше да помогнеш на хората си — казал той, — а ти спиш толкова дълго време и тъй дълбоко, че никой не може да те събуди. Докато спеше, гората помете в океана цели села.

Щом чул тези думи, младежът хукнал нагоре по брега, изтичал бързо зад големите кедрови къщи и започнал да вади огромни дървета заедно с корените им. От тях построил висока барикада, с която забълскал връхлитащата гора, малко по малко, далече извън селото. После изкоренил толкова много дървета, докато накрая се уверил, че в продължение на много зими гората няма да може да дойде отново в селото. Извършил тази работа тъй чевръсто, че когато се върнал на брега, хората още били в лодките.

— Ако се плашите от такива дребни неща — казал високо той на вожда, — не ще ви бъде лесно.

После се свил като изморено куче край пепелта на огъня и отново заспал, сякаш никога не се бил събуджал.

Не след дълго духовете, които се грижели за формата на земята, започнали да сплескват планините така, че те се превърнали на хълмове и се съединили помежду си. Това било страшно за хората от селото, защото видели, че водите на могъщите реки зад хълмовете скоро ще прелеят стената на огромното езеро, образувано от хълмовете, и ще пометат селото и всичко в него надолу към океана. Отново се наканили селяните да бягат, но този път разказали на Мързеливеца какво се е случило. Той не проявил нито интерес, нито страх и отново заспал с усмивка на уста. Селяните пак го разтърсили, докато се събуди, и тогава шаманът му казал за голямата опасност, която ги заплашва.

Този път младежът отишъл да види какво е станало и разbral, че мъдреците имат право и че незабавно трябва да се направи нещо голямо. Най-напред се окъпал, после сдъвкал малко вълшебни билки, докато усетил в себе си необикновена сила. Повикал своя гмурец и му заръчал бързо да отлети при дядото на младежа и да му каже какво се е случило.

— Кажи му, че трябва да се сдобия с голяма сила, за да мога да върна обратно хълмовете и да пробия проходи между тях. Водата,

затворена там, трябва да потече към океана покрай селата и да ги остави непокътнати.

С прегракнал вик гмурецът бързо полетял. Когато нощта си отишла и отново дошъл денят, младежът чул виковете на гмуреца. Те му казвали, че неговият дядо го е чул и че му изпраща магическата сила, поискана от него. Усетил момъкът как голямата магия възражда тялото му и тутакси захванал да разкъсва хълмовете един от друг, пускайки водата да потече, без да причинява наводнения в селото. После младежът се завърнал в дома на чичо си и отново заспал.

Хората се зарадвали и го възхвалили като най-великия шаман в цялата земя. Искрено съжалявали, че преди му се подигравали и натрупали големи подаръци за него пред вратата на чиковия му дом. Една нощ, далече в океана, прозвучали ударите на голям барабан. Селяните се втурнали към брега и впили погледи в морето. Скоро едно голямо кану с много мъже на борда, от които никой не гребял, доплавало до брега. Снажен мъж, облечен богато като велик вожд, слязъл от кануто и казал на слугите си:

— Ето къде спи нашият господар. Дойдохме за него.

Последван от слугите си, той незабавно се запътил към къщата на вожда, чичото на младия мъж. Там Мързеливецът спял дълбоко. Щом пратениците влезли в къщата, той станал и запитал вожда за какво е дошъл.

— Господарят, твоят дядо, великият вожд, е стар и болен и ни изпрати за теб — отговорил вождът пратеник. — Той ти изпраща послание, че всичко си извършил добре и че си изпълнил онова, което е трябало да изпълниш. Каза да ти съобщим, че твоята задача тук е завършена и че вълшебното кану е пристигнало да те вземе у дома.

— Готов съм — простиочно отвърнал младежът. И като се обрнал към вожда на селото, неговия чичо, казал: — Сега трябва да те напусна и да се върна при стария си дядо, който вече е много слаб. Той е известен като „Оня, който държи земята“ и аз отивам да заема мястото му на стълба, който поддържа земята. Можеш да си сигурен, че вече няма да има големи трудности. Преди да си отида, имам едно послание към твоите хора. Те никога не трябва да се подиграват или присмиват на онези, които не познават. Това носи много злини. Кажи им да слушат добре, когато им предаваш моето послание. Сега трябва да те напусна.

С тези думи той повел групата към вратата. Стигнали до брега и се качили на голямото кану. Когато всички били на борда, то се понесло напред и потънало в тъмнината.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.